

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Dansk

دنماركي

الدُّرُوسُ الْمُهَمَّةُ لِعَامَّةِ الْأُمَّةِ

De vigtige lektioner for den islamiske nation

Til den ærede lærde sheikh
Hans Eminence Sheikh Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz
- må Allah have barmhjertighed med ham

٢٠٠٧

بن باز ، عبدالعزيز
الدروس المهمة لعامة الأمة - دنماركي. / عبدالعزيز بن باز - ط ١.
- الرياض، ١٤٤٧هـ
٣٢ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٧/٣٨٤٩
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٥٧٠-١٧-٣

الدُّرُوسُ الْمُهِمَّةُ لِعَامَّةِ الْأُمَّةِ

De vigtige lektioner for den islamiske nation

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Til den ærede lærde sheikh
Hans Eminence Sheikh Abdul Aziz bin Abdullah
bin Baz - må Allah have barmhjertighed med ham

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

De vigtige lektioner for den islamiske nation

I Allahs Navn, Den mest Nådige Den mest Barmhjertige

Forfatterens forord

Al lovprisning tilkommer Allah, verdenernes Herre, og den gode ende er for de gudfrygtige. Må Allahs fred og velsignelser være med Hans tjener og sendebud, vores profet Muhammad, og med hele hans familie og alle hans følgesvende.

Herefter:

Dette er nogle korte ord for at forklare, hvad almindelige mennesker bør vide om islam. Jeg har kaldt det: (De vigtige lektioner for den islamiske nation).

Jeg beder Allah om at gavne muslimerne med det og acceptere det fra mig. For Han sandelig generøs og ædel.

Abdul-Aziz ibn Abdullah ibn Baz De vigtige lektioner for den islamiske nation¹

¹ Samling af fatwaer og varierede artikler (3/ 288–298).

Den første lektion: Surah Al-Fatiha og de korte Suraer

Surah Al-Fatiha og så mange af de korte surer, fra Surah Az-Zalzalah til Surah An-Nas, med modtagelse af Koranrecitation , korrektion af læsning, memorisering og forklaring af, hvad der skal forstås.

Den anden Lektion: Islams søjler

En redegørelse for Islams fem søjler, hvoraf den første og vigtigste er: Vidnesbyrdet om, at der ingen anden gud der værdig til at blive tilbedt undtagen Allah, og at Muhammad er Hans sendebud, med forklaring af dets betydninger, samt en redegørelse for betingelserne for "La ilaha illa Allah" og dens betydning:

(La ilaha) – benægtelse af alt, hvad der tilbedes udover Allah,

(illa Allah) – bekræftelse af, at tilbedelse kun tilkommer Allah alene, uden nogen partner. Og betingelserne for (At der er ingen som er værdig at blive tilbedt foruden Allah) er: viden, der modsiger uvidenhed, vished, der modsiger tvivl, oprigtighed, der modsiger afgudsdyrkelse, sandhed, der modsiger løgn, kærlighed, der modsiger had, lydighed, der modsiger afgudsdyrkelse, accept, der modsiger afvisning, og afvisning af alt, der tilbedes udover Allah. Og de er opsummeret i de næste to

strofer:

Viden, vished, oprigtighed og sandhed med ... kærlighed, efterlevelse og accept af den. Og tilføj som den ottende: at du fornægter alt det, som tilbedes ved siden af Herren – alt det, som har fået gudestatus.

Med forklaring af erklæringen af, at Muhammad er Allahs sendebud, og dens krav som er: At tro på, hvad han har fortalt, at adlyde ham i, hvad han har befalet, at undgå, hvad han har forbudt og advaret imod, og at tilbede Allah kun på den måde, som Allah og hans sendebud (Må Allahs fred og velsignelser være med ham) har foreskrevet. Så forklarer man for eleven de resterende fem søjler i islam, som er: bøn, almisse, faste i Ramadan, og pilgrimsrejse til Allahs hellige hus for dem, der har mulighed for det.

Den tredje lektion: Troens søjler

De er seks: At tro på Allah, Hans engle, Hans bøger, Hans sendebud, den sidste dag, og at tro på skæbnen, både dens gode og dårlige aspekter, som er fra Allah den Ophøjede.

Den fjerde lektion: Typer af monoteisme og typer af shirk (polyteisme)

En forklaring af de tre typer af tawhid, som er: tawhid al-rububiyyah, tawhid al-uluhiyyah og tawhid al-asma wa al-sifat.

1- Tawhid ar-Rububiyyah (Enheden i Herredømmet):

Det er troen på, at Allah, den Ophøjede, er skaberen af alting og den, der Styrer og Råder over alt – uden nogen partner i dette.

Tawhid al-uluhiyyah: Betyder troen på, at Allah, den Ophøjede, er den eneste sande gud, der fortjener tilbedelse uden nogen partnere. Dette er betydningen af 'La ilaha illa Allah', som betyder 'Der er ingen sand gud som er værd at tilbede undtagen Allah'. Alle former for tilbedelse, såsom bøn og faste, skal udelukkende være for Allah alene, og det er ikke tilladt at rette nogen del af dem mod andre.

3- Tawhid al-Asma' wa-Sifat (Enheden i Navne og Egenskaber):

Det er troen på alt, hvad der er nævnt i den ædle Koran eller i autentiske hadith'er af Allahs navne og egenskaber, og at man tillægger dem udelukkende Allah på en måde, der passer Hans Majestæt — uden forvanskning, fornægtelse, spørgende hvordan, eller at sammenligne med noget skabt — i overensstemmelse med Allahs ord:

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝}

(Sig: Han er Allah, den Ene. Allah, den Evige Tilflugt. Han avler ikke, og Han er ikke blevet avlet. Og ingen er Hans ligemand)

[Surat al-Ikhlās: 1-4].

Og Allah den Almægtige –sagde –

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(Der er intet som Ham, og Han er den Althørende, den Altseende) [Ash-Shura: 11]. Nogle lærde har opdelt det i to typer og inkluderet enhed af navne og egenskaber i enhed af herredømme (al-rububiyyah). Der er ingen uenighed om dette, da formålet er klart i begge opdelinger.

Og typerne af shirk (polyteisme) er tre: større shirk, mindre shirk og skjult shirk.

Den største shirk: medfører ugyldiggørelse af handlinger og evig fortabelse i helvede for den, der dør i denne tilstand, som Allah den Almægtige siger:"

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(Og hvis de havde tilsluttet andre i tilbedelse med Allah, ville alt, hvad de plejede at gøre, have været til ingen nytte for dem) [Al-An'am: 88], Og Han, den Ophøjede, sagde:

﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْبُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ﴾

(Det tilkommer ikke Mushrikoon (polyteister, afgudsdyrkere, hedninger og benægttere af Allahs enhed) at opretholde Allahs moskeer (dvs. at bede

og tilbede Allah i dem, tage sig af deres renlighed og vedligeholdelse osv). mens de selv bevidner deres egen vantro. Sådanne menneskers handlinger er forgæves, og de vil forblive i Ilden for evigt) [At-Tawbah: 17], Og den, der dør i denne tilstand, vil ikke blive tilgivet, og Paradiset er forbudt for ham, som Allah den Almægtige siger:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

(Sandelig! Allah tilgiver ikke (synden) at sætte partnere ved Hans side i tilbedelse, men Han tilgiver andre synder end det for hvem Han vil) [An-Nisa: 48] Og Han, den Ophøjede, sagde:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

(Sandelig, den der sætter partnere (i tilbedelse) ved Allahs side for ham har Allah gjort Paradiset forbudt, og Ilden vil være hans opholdssted. Og for de Thalimun (polyteister og uretfærdige) er der ingen hjælpere)

[Al-Ma'idah: 72].

Og blandt dets typer: er at påkalde de døde, afguderne, at søge hjælp fra dem, at aflægge løfter til dem, at ofre til dem og lignende.

Hvad vedrøre den mindre shirk: Så er det hvad der er blevet navngivet i teksterne fra Koranen eller Sunnah som shirk, men det er ikke af samme art

som den større shirk; så som at vise sig i nogle handlinger, at sværge ved andet end Allah, og at sige: 'Hvad Allah vil og hvad den og den vil,' og lignende; som profeten - fred være med ham - sagde:

"أَخَوْفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْغَرَ". فَسُئِلَ عَنْهُ، فَقَالَ: "الرِّيَاءُ"

"Det jeg frygter mest for jer er den mindre shirk"
Da han blev spurgt om det, sagde han: **"at vise sig"**¹
Fortalt af Imam Ahmad, al-Tabarani og al-Bayhaqi, fra Mahmoud bin Labid al-Ansari - må Allah være tilfreds med ham - med en god kæde af overlevering. Og fortalt af al-Tabarani med gode kæder af overlevering, fra Mahmoud bin Labid, fra Rafi' bin Khadij, fra Profeten - fred være med ham.

Og Profeten - fred være med ham - sagde:

"مَنْ حَلَفَ بِشَيْءٍ دُونَ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ."

"Den, der sværger ved noget andet end Allah, har begået shirk"² Fortalt af Imam Ahmad med en autentisk kæde af overlevering, fra Umar ibn al-Khattab - må Allah være tilfreds med ham. Fortalt af Abu Dawood og Tirmidhi med en autentisk kæde

¹ Udgivet af Imam Ahmad (5/428), og af al-Tabarani i al-Kabir (4/338), og al-Bayhaqi i Shu'ab (14/355).

Der står i Majma' al-Zawa'id (1/121): "Den er blevet fortalt af Ahmad, og dens fortællere er fortællere fra Sahih (dvs. pålidelige ifølge kriterierne for Sahih)

² Udgivet af Imam Ahmad (1/47).

af overlevering, fra hadithen af Ibn Umar - må Allah være tilfreds med dem begge - fra Profeten Muhammad - fred og velsignelser være med ham - at han sagde:

"مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ."

"Den, der sværger ved noget andet end Allah, har begået Kufr (vantro) eller Shirk (at sætte nogen lig med Allah)."¹ Og Profeten - fred være med ham - sagde:

"لَا تَقُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فُلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فُلَانٌ."

"Sig ikke: 'Hvad Allah og en person vil,' men sig: 'Hvad Allah vil, derefter hvad en person vil'"² Fortalt af Abu Dawood med en autentisk kæde af overlevering, fra Hudhayfah ibn al-Yaman, må Allah være tilfreds med ham.

Denne type medfører ikke frafald, og det medfører ikke evig fortabelse i helvede, men det strider mod den fuldkomne obligatoriske enhedstro.

Tredje type: Den skjulte shirk (polyteisme); og beviset for den er Profetens (ﷺ) udtalelse:

"أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخَوْفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ؟" قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: "الشِّرْكُ الْحَقِيقِيُّ، يَقُومُ الرَّجُلُ فَيُصَلِّي، فَيُزَيِّنُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ

¹ Udgivet af Abu Dawud, hadith nr. (3251), og af al-Tirmidhi, hadith nr. (1535).

² Udgivet af Abu Dawud, hadith nr. (4980), og af Ahmad (5/384).

"Skal jeg fortælle jer, hvad jeg frygter mere for jer end Antikrist? De sagde: Ja, O Allahs Sendebud. Han sagde: Den skjulte shirk, når en mand står op og beder og forskønner sin bøn på grund af, hvad han ser af en anden mands blik på ham"¹ Fortalt af Imam Ahmad i hans Musnad, fra Abu Sa'id al-Khudri, må Allah være tilfreds med ham.

Det er tilladt at opdele shirk (polyteisme) i kun to typer:

Større og mindre, men skjult shirk omfatter begge. Det falder ind under den større shirk, som hyklernes shirk; fordi de skjuler deres falske overbevisninger og foregiver at være muslimer ved at vise sig hyklerisk og frygt for deres liv.

Det falder ind under den mindre shirk, som riya (at vise sig frem), som nævnt i hadithen fra Mahmoud bin Labid al-Ansari og hadithen fra Abu Sa'id al-Khudri. Og Allah er den, der giver succes.

Lektion 5: Ihsan (At handle med perfektion og oprigtighed)

Rukn al-Ihsan (søjlen af godhed/velgørenhed) er: At du tilbeder Allah, som om du ser Ham, for hvis du ikke ser Ham, så ser Han dig.

¹ Udgivet af Ibn Mājah, hadith nr. (4204), og af Imam Ahmad (3/30).

Lektion 6: Betingelserne for bøn

Og de er ni:

Islam, forstand, skelneevne, opløfte tilstanden af urenhed, fjernelse af urenhed, dækning af aurah, indtræden af bønnetid, retning mod qibla og intention.

Lektion 7: Bønnens søjler

Og de er fjorten:

At stå op, hvis man er i stand til det, Takbirat ul-ihṛām (den indledende takbir), recitation af Al-Fatiha, bøjning (ruku), at stå oprejst efter bøjning, at udføre (sujud) nedkastelse på de syv lemmer, at rejse sig fra nedkastelse, at sidde mellem de to nedkastelser, ro i alle handlinger, rækkefølge mellem søjlerne, den sidste tashahhud, at sidde for den, at bede for profeten (fred være med ham), og de to afsluttende hilsener (taslim).

Lektion otte: Bønnens pligter

Og de er otte:

Alle takbirat (udråb af “Allahu Akbar”) undtagen Takbirat ul-Ihram (åbningsudråbet), at sige: “Sami’ Allahu liman hamidah” (Allah hører den, der priser Ham) for imamen og den, der beder alene, at sige: “Rabbana wa laka al-hamd” (Vores Herre, og til Dig er al pris) for alle, at sige: “Subhana Rabbi al-Athem” (Ære være min Store Herre) i ruku (bøjning), at sige: “Subhana Rabbi al-A’la” (Ære

være min Højeste Herre) i sujud (nedkastelse), at sige: "Rabbighfir li" (Min Herre, tilgiv mig) mellem de to nedkastelser, den første tashahhud (vidnesbyrd), og at sidde for den.

Lektion 9: Forklaring af Tashahhud (vidnesbyrd)

Og det er at han siger:

(Al hilsnerne tilkommer Allah, og bønnerne og de gode ting. Fred være med dig, O profet, og Allahs nåde og velsignelser. Fred være med os og over Allahs retskafne tjenere. Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud værd at tilbede undtagen Allah, og jeg bevidner, at Muhammad er Hans tjener og sendebud).

Derefter beder han for profeten (fred være med ham) og velsigner ham, og siger: (O Allah, send velsignelser over Muhammad og Muhammads familie, som Du sendte velsignelser over Ibrahim og Ibrahims familie. Du er sandelig prisværdig og herlig. Og velsign Muhammad og Muhammads familie, som Du velsignede Ibrahim og Ibrahims familie. Du er sandelig prisværdig og herlig).

Derefter søger han tilflugt hos Allah i den sidste tashahhud fra Helvedes straf, fra gravens straf, fra livets og dødens prøvelser, og fra prøvelsen med den falske Messias (Dajjal). Derefter kan han vælge hvilken som helst bøn, især de overleverede

bønner, såsom:

(O Allah, hjælp mig til at huske Dig, takke Dig og til at tilbede Dig på den bedste måde. O Allah, jeg har gjort stor uret mod mig selv, og ingen tilgiver synder undtagen Du. Så tilgiv mig med en tilgivelse fra Dig, og hav barmhjertighed med mig. Du er sandelig den Tilgivende, den Barmhjertige).

Men i den første Tashahhud rejser han sig efter de to vidnesbyrd til den tredje rak'ah i Dhuhr, 'Asr, Maghrib og 'Isha. Hvis man reciterer bønnen over Profeten - fred være med ham - er det bedre på grund af de generelle hadither om dette, og derefter rejser han sig til den tredje rak'ah.

lektion 10: Sunnah-handlinger under bønnen

Og blandt dem:

- 1- Åbningsbønnen (Al-Istiftah).
- 2- At placere højre hånds håndflade på venstre hånd over brystet, mens man står, før og efter bøjningen (rukū').
- 3- At løfte hænderne med fingrene samlet og strakt ud på skulder- eller ørehøjde ved den første takbir, ved bøjningen (rukū'), ved at rejse sig fra bøjningen, og ved at rejse sig fra den første tashahhud til den tredje rak'ah.
- 4- Hvad der er mere end én gang i lovprisningen (tasbih) under bøjningen (ruku') og bøjningen til

nedkastelse (sujud).

5- Hvad der er sagt udover: (Rabbana wa laka al-hamd) efter at have rejst sig fra bøjningen (rukū'), og sagt udover én gang i bønnen om tilgivelse mellem de to nedbøjninger til nedkastelse (sujūd).

6- At holde hovedet på linje med ryggen under bøjningen (rukū').

7- At holde albuerne væk fra siderne, maven væk fra lårene og lårene væk fra benene under nedkastelse (sujud).

8- At løfte armene fra jorden under nedkastelse (sujud).

9- At bede siddende på venstre fod, mens den højre er oprejst i den første tashahhud og mellem de to nedkastelser (sujud).

10- Tawarruk I den sidste Tashahhud i de fire- og tre-rak'ah bønner og det er: at sidde på sin bagdel og placere sin venstre fod under den højre og rejse den højre fod op.

11- At pege med pegefingeren i den første og anden Tashahhud fra begyndelsen af siddestillingen til slutningen af Tashahhud og bevæge den under bønfoldelse (Dua).

12- At bede og velsigne Muhammad, hans familie, Ibrahim og hans familie i den første Tashahhud.

13- At lave dua (bønfoldelse) i den sidste Tashahhud.

14- At recitere højt i Fajr-bønnen, fredagsbønnen, Eid-bønnerne, regnbønnen og de første to rak'ah af Maghrib- og Isha-bønnerne.

15- At recitere stille i Dhuhr- og Asr-bønnerne, den tredje rak'ah af Maghrib-bønnen og de sidste to rak'ah af Isha-bønnen.

16- At recitere mere end Al-Fatiha fra Koranen, mens man overholder de øvrige sunnah-praksisser i bønnen, herunder: at sige mere end "Rabbana wa laka al-hamd" efter at have rejst sig fra ruku' for imamen, den bedende og den enkelte, da det er en sunnah. Det inkluderer også at placere hænderne på knæene med spredte fingre under ruku'.

lektion 11: Bønnens ugylighedsgrunde

Og de er otte:

1- Bevidst tale med viden og bevidsthed; dog ugyliggør det ikke bønnen for den glemsomme eller uvidende.

2- Latter.

3- Spisning.

4- Drikke.

5- At afdække ens private dele.

6- Betydelig afvigelse fra Qibla-retningen.

7- Meget og kontinuerlig distraktion under bønnen.

8- At miste sin renhed (wudu).

Lektion 12: Betingelserne for wudu

Og de er ti:

Islam, forstand, skelneevne, intention, at opretholde intentionen uden at afbryde den, indtil renselsen er fuldført, ophør af det, der gør wudu nødvendigt, rensning eller brug af sten før wudu, at vandet er rent og tilladt, fjernelse af alt, der forhindrer vandet i at nå huden, og indtræden af bønnetiden for dem, der har en vedvarende tilstand af urenhed.

Lektion 13: Obligatoriske handlinger i wudu

Og de er seks:

At vaske ansigtet, herunder mundskylning og næses skylning; at vaske hænderne op til albuerne; at tørre hele hovedet, herunder ørerne med våde hænder; at vaske fødderne op til anklerne; samt at overholde rækkefølgen og gøre det uden lange pauser (dvs. sammenhængende). Det anbefales at gentage vask af ansigtet, hænderne og fødderne tre gange, og ligeledes at skylle munden og næsen tre gange. Den obligatoriske (handling) i dette er dog kun én gang. Hvad angår tørring af hovedet med våde hænder, anbefales det ikke at gentage det, som de autentiske hadither viser.

lektion 14: Handlinger, der ophæver wudu

Og de er seks:

Udledning fra de to veje (urinrøret og endetarmen), udledning af grov urenheder fra kroppen, tab af bevidsthed ved søvn eller andet, berøring af kønsorganerne med hånden uden en barriere, spisning af kamelkød og frafald fra islam. Må Allah beskytte os og muslimerne fra dette.

Vigtig bemærkning: Vask af en afdød ophæver ikke wudu ifølge de fleste lærde, da der ikke er noget bevis for det. Men hvis den, der vasker den afdøde, rører ved kønsorganerne uden en barriere, skal han tage wudu.

Det er obligatorisk, at han ikke rører ved kønsorganerne på den afdøde. uden en barriere. Ligeledes ophæver berøring af en kvinde ikke wudu, uanset om det er med lyst eller ej, ifølge den mest korrekte mening blandt lærde, så længe der ikke udledes noget, fordi Profeten (fred være med ham) kyssede nogle af sine hustruer og derefter bad uden at tage wudu.

Hvad angår Allahs ord i de to vers fra surah An-Nisa og Al-Ma'idah:

(...أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ...)

(eller I har rørt kvinder) [An-Nisa: 43] [Al-

Ma'idah: 6]. Det, der menes, er samleje, ifølge den mest korrekte mening blandt lærde. Dette er også meningen hos Ibn Abbas (må Allah være tilfreds med ham) og en gruppe af de tidlige og senere lærde. Og Allah er den, der giver succes.

lektion 15: At udvise de foreskrevne dyder for enhver muslim

Herunder: sandhed, ærlighed, kyskhed, beskedenhed, mod, generøsitet, troskab, renhed fra alt, hvad Allah har forbudt, god naboskab, hjælp til dem i nød efter evne, og andre dyder, som er godkendt af Koranen eller Sunnah.

Lektion 16: At udvise islamiske manerer

Herunder: hilsning, venlighed, at spise med højre hånd og drikke med den, at sige Bismillah ved begyndelsen, at sige Alhamdulillah ved afslutningen, at sige Alhamdulillah efter nysen, at sige Yarhamukallah til den, der nyser og siger efterfølgende Alhamdulillah, at besøge den syge, at følge begravelser til bøn og begravelse, de islamiske manerer ved indgang til moskeen eller hjemmet og ved udgang derfra, ved rejse, med forældre, slægtninge og naboer, de ældre og de yngre, lykønskning ved fødsel, velsignelse ved ægteskab, kondolence ved tab, og andre islamiske manerer ved påklædning og afklædning samt ved brug af fodtøj.

Lektion 17: Advarsel mod shirk og typer af synder

Herunder: De syv store ødelæggende synder, som er: shirk (at sætte andre ved siden af Allah), magi, at dræbe en sjæl som Allah har forbudt undtagen med ret, at tage renter, at tage forældreløses ejendom, at flygte fra slagmarken, og at anklage ærbare, uskyldige troende kvinder for utroskab.

Og blandt dem: ulydighed mod forældre, afbrydelse af familieband, falsk vidnesbyrd, falske eder, at skade naboen, uretfærdighed mod mennesker i blod, ejendom og ære, at drikke berusende drikke, at spille hasardspil - hvilket er gambling - bagvaskelse, sladder og andre ting, som Allah - den Almægtige - eller Hans Sendebud - fred være med ham - har forbudt.

Lektion 18: Forberedelse af den afdøde, bøn for ham og begravelse

Og her er detaljerne:

For det første: Det er foreskrevet at tilskynde den døende til at sige: "Lā ilāha illā Allāh" (Der er ingen gud værdig tilbedelse undtagen Allah); baseret på Profetens (ﷺ) udsagn.

لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

"Instruer jeres døende i at sige: Der er ingen gud,

der er værdig til at blive tilbudt undtagen Allah"¹
Fortalt af Muslim i hans Sahih. Og de døde, der menes i denne hadith, er de døende, som har vist tegn på døden.

For det andet: Når døden er bekræftet, lukkes hans øjne, og hans kæber bindes sammen, i overensstemmelse med hvad der er nævnt i profetisk praksis (sunnah).

For det tredje: Det er obligatorisk at vaske en afdød muslim, undtagen hvis han er en martyr, der er død i kamp. Han skal ikke vaskes eller bedes over, men begraves i sit tøj; for Profeten (ﷺ) vaskede ikke de dræbte i slaget ved Uhud, og bad heller ikke over dem.

For det fjerde, hvordan man vasker den afdøde.

Hans private dele dækkes, derefter løftes han lidt og hans mave presses forsigtigt. Vaskeren vikler en klud eller lignende om sin hånd og renser ham, derefter udfører han bønne-rituel afvaskning (wudu). Så vasker han hans hoved og skæg med vand og lotusblade eller lignende,

¹ Udgivet af Muslim, hadith nr. (916–917).

derefter vasker han hans højre side, så venstre side. Dette gentages en anden og tredje gang, og hver gang stryger han sin hånd over maven. Hvis noget kommer ud, vasker han det og lukker stedet med vat eller lignende. Hvis det ikke holder, bruges ren ler eller moderne medicinske midler som tape og lignende.

Og gentager bønne-rituel afvaskning (wudu), og hvis det ikke er rent efter tre gange, øges det til fem eller syv gange. Derefter tørres han med en klud, og der påføres parfume på hans skjulte steder og stederne for hans nedkastelse (sujud). Hvis hele kroppen parfumeres, er det godt. Hans ligklæder røgelses med røgelse. Hvis hans overskæg eller negle er lange, klippes de, men hvis det ikke gøres, er der ingen skade. Hans hår bør ikke redes, hans kønsbehåring bør ikke barberes, og han bør ikke omskæres, da der ikke er noget bevis for det. Kvindens hår flettes i tre fletninger og lader det hænge bagved hende.

Femte punkt: ligklædning af den afdøde

Det er bedst, at en mand ligklædes i tre hvide klæder uden skjorte eller turban, som det blev gjort med profeten (fred være med ham), hvor han blev indpakket i dem. Hvis han ligklædes i en skjorte, et underklæde og et klæde, er det også acceptabelt.

En kvinde ligklædes i fem klæder: en kjole, et tørklæde, et lændeklæde og to klæder. En dreng ligklædes i et til tre klæder, og en lille pige ligklædes i en skjorte og to klæder.

Det er obligatorisk for alle at blive ligklædt i et klæde, der dækker hele den dødes krop. Men hvis den afdøde er i ihram (pilgrimsdragt), vaskes han med vand og lotusblade og ligklædes i hans izar (lændeklæde) og rida (overklæde) eller andre klæder. Hans hoved og ansigt dækkes ikke, og han parfumeres ikke, fordi han vil blive oprejst på dommedag som en pilgrim, som nævnt i hadithen fra profeten (fred være med ham). Hvis den afdøde er en kvinde i ihram, ligklædes hun som andre kvinder, men hun parfumeres ikke, og hendes ansigt dækkes ikke med en niqab, og hendes hænder dækkes ikke med handsker. Hendes ansigt og hænder dækkes med det klæde, hun ligklædes i, som tidligere beskrevet om måden en kvinde ligklædes .

Sjette punkt: de mest berettigede til at vaske, bede over og begrave den afdøde.

Hans (den afdødes) testamentariske udpegede (til at tage sig af det), derefter faderen, så bedstefaren, og derefter den nærmeste mandlige slægtning efter grad – i tilfælde af en mand.

Den, der har første ret til at vaske kvinden, er

hvad hun har skrevet i hendes testamente, derefter moderen, derefter bedstemoderen, derefter den nærmeste og den nærmeste blandt hendes kvindelige slægtninge. Ægtefæller kan vaske hinanden, fordi den sandfærdige Abu Bakr (må Allah være tilfreds med ham) blev vasket af sin kone, og fordi Ali (må Allah være tilfreds med ham) vaskede sin kone Fatima (må Allah være tilfreds med hende).

Syvendepunkt: beskrivelsen af bønnen over den afdøde

Der siger fire takbirs (Allahu Akbar), og efter den første læses Al-Fatiha. Og hvis der læses en kort sura eller en eller to vers sammen med den, er det godt; ifølge den autentiske hadith fra Ibn Abbas (må Allah være tilfreds med ham). Derefter siger han den anden takbir og beder for profeten (fred være med ham) som i tashahhud. Derefter siger han den tredje takbir og siger: (O Allah, tilgiv vores levende og vores døde, dem der er til stede og dem der er fraværende, vores unge og vores gamle, vores mænd og vores kvinder. O Allah, hvem du holder i live blandt os, hold ham i live på Islam, og hvem du tager livet af blandt os, lad ham dø på troen. O Allah, tilgiv ham, hav barmhjertighed med ham, helbred ham, og tilgiv ham, og ære hans opholdssted, og udvid hans indgang, og vask ham med vand, sne og

hagl. Rens ham for synder, som en hvid klædning renses for snavs. Erstat hans hjem med et bedre hjem, og hans familie med en bedre familie. Indfør ham i Paradis, og beskyt ham mod gravens straf og ildens straf. Gør hans grav rummelig og oplys den for ham. O Allah, berøv os ikke hans belønning og led os ikke vild efter ham), Derefter siger han den fjerde takbir og afslutter med én hilsen mod højre.

Det anbefales, at man løfter hænderne ved hver takbīrah (udsigelse af "Allāhu akbar"). Hvis den afdøde er en kvinde, siger man: "O Allah, tilgiv hende..." osv. Hvis der er to afdøde, siger man: "O Allah, tilgiv dem begge..." osv. Og hvis der er flere afdøde, siger man: "O Allah, tilgiv dem..." osv. Men hvis den afdøde er et barn (et spædbarn, der døde før puberteten), siger man i stedet for at bede om tilgivelse for ham: (O Allah, gør ham til en forløber og en skat for hans forældre, og en accepteret forbeder. O Allah, lad ham veje tungt i deres skalaer af gode gerninger, og förstør deres belønninger gennem ham. Foren ham med de retfærdige forfædre blandt de troende, og placer ham under Ibrahims (fred være med ham) omsorg. Beskyt ham ved din barmhjertighed fra Helvedes ilds straf).

Sunnah er, at imamen står ved mandens hoved og ved kvindens midte. Hvis der er flere afdøde, skal manden være tættest på imamen, og kvinden skal være tættest på qibla. Hvis der er børn med, skal

drengen placeres foran kvinden, derefter kvinden, og derefter pigen. Drengens hoved skal være på linje med mandens hoved, kvindens midte skal være på linje med mandens hoved, og pigens hoved skal være på linje med kvindens hoved, og hendes midte skal være på linje med mandens hoved. Alle bedende skal stå bag imamen, medmindre der er én person, der ikke kan finde plads bag imamen; i så fald skal han stå til højre for imamen.

Ottendepunkt: beskrivelsen af begravelsen af den afdøde

Det er foreskrevet at grave graven til midten af en mand, og at der skal være en niche mod qibla. Den afdøde skal placeres i nichen på sin højre side, og knuderne på ligklædet skal løsnes, men ikke fjernes. Ansigtet skal ikke afdækkes, uanset om den afdøde er en mand eller en kvinde. Derefter skal murstenene placeres over ham og fastgøres med ler for at beskytte ham mod jord. Hvis mursten ikke er tilgængelige, kan andre materialer som planker, sten eller træ bruges til at beskytte ham mod jord. Derefter skal jord hældes over ham. Det anbefales at sige: 'I Allahs navn, og på Allahs sendebuds religion' ved denne lejlighed. Graven skal hæves til en højde af en håndsbredde, og hvis muligt, skal der lægges småsten på den og sprøjtes med vand.

Det er foreskrevet for de sørgende at stå ved

graven og bede for den afdøde; fordi Profeten (fred være med ham) plejede at stå ved graven, når han var færdig med at begrave den afdøde, og sagde:

"اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ، وَاسْأَلُوا لَهُ التَّثْنِيتَ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ."

"Bed om tilgivelse for jeres bror, og bed om, at han bliver styrket, for han bliver nu spurgt"¹.

Niende punkt: Det er foreskrevet, at den, der ikke har bedt over den afdøde, kan gøre det efter begravelsen.

Fordi Profeten (fred være med ham) gjorde det, forudsat at det er inden for en måned eller mindre. Hvis perioden er længere end det, er det ikke foreskrevet at bede ved graven; fordi det ikke er overleveret, at Profeten (fred være med ham) bad ved en grav efter mere end en måned fra begravelsen af den afdøde.

Tiende: Det er ikke tilladt for den afdødes pårørende at lave mad til folk (de besøgende);

Som sagt af den ærede ledsager Jareer ibn Abdullah al-Bajali (må Allah være tilfreds med ham) -

"كُنَّا نَعُدُّ الْاجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ، وَصَنَعَةَ الطَّعَامِ بَعْدَ الدَّفْنِ مِنَ التِّيَاحَةِ."

¹ Udgivet af Abū Dāwūd, hadith nr. (3221), og af al-Ḥākim (3/399).

"Vi plejede at betragte samlingen hos de pårørende til den afdøde og tilberedningen af mad efter begravelsen som en form for klage"¹ Overleveret af Imam Ahmad med en troværdig kæde af overlevering. Men at lave mad til dem eller deres gæster er ikke noget problem, og det er foreskrevet for deres slægtninge og naboer at lave mad til dem; fordi Profeten (fred være med ham), da han fik nyheden om Ja'far ibn Abi Talibs (må Allah være tilfreds med ham) død i Syrien, beordrede hans familie til at lave mad til Ja'fars familie, og sagde:

"إِنَّهُ أَتَاهُمْ مَا يَشْغَلُهُمْ"

{For de er blevet ramt af noget, der optager dem}².

Der er ingen hindring for, at de pårørende til den afdøde inviterer deres naboer eller andre til at spise af den mad, der er givet til dem, og der er ingen tidsbegrænsning for dette, så vidt vi ved fra sharia.

Ellevte: Det er ikke tilladt for en kvinde at sørge over en afdød i mere end tre dage – undtagen over sin ægtefælle.

For i så fald er det obligatorisk for hende at sørge

¹ Udgivet af Ibn Mājah, hadith nr. (1612), og af Imām Aḥmad (2/204).

² Muslim, Begravelsesritualer (976), Al-Nasa'i, Begravelsesritualer (2034), Abu Dawood, Begravelsesritualer (3234), Ibn Majah, Hvad der er sagt om begravelser (1569), Ahmad (2/441).

over ham i fire måneder og ti dage – medmindre hun er gravid, i hvilket tilfælde hendes sørgeperiode varer indtil hun har født; dette er fastslået i autentisk sunnah fra Profeten (ﷺ).

For mænd er det ikke tilladt at sørge over nogen, hverken slægtninge eller andre.

Tolvte punkt: Det er foreskrevet for mænd at besøge gravene fra tid til anden for at bede for de afdøde, bede Allah være dem barmhjertighed og mindes døden og hvad der følger efter.

Som Profeten (fred være med ham) sagde:

"زُورُوا الْقُبُورَ، فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمُ الْآخِرَةَ"

"Besøg gravene, for de minder jer om det hinsidige (efterlivet)"¹. Det er berettet af Muslim i hans Sahih. Og Profeten (fred være med ham) plejede at lære sine ledsagere at sige, når de besøgte gravene:

"السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ، يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُتَقَدِّمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ"

"Fred være med jer, beboere af disse hjem, blandt de troende og muslimerne. Vi vil, hvis Allah vil, følge jer. Vi beder Allah om velvære for os og jer.

¹ Udgivet af Ibn Mājah, hadith nr. (1569), og erklæret autentisk (ṣaḥīḥ) af al-Albānī.

Må Allah vise barmhjertighed over dem, der gik forud for os, og dem, der kommer efter os"¹ Hvad angår kvinder, så er det ikke tilladt for dem at besøge gravene; for Profeten ﷺ forbandede kvinder, der besøgte gravene for der frygtes, at deres besøg kan føre til uønskede prøvelser (fitnah) og manglende tålmodighed. Ligeledes er det ikke tilladt for dem at følge begravelser til gravpladsen, for Profeten ﷺ har forbudt dem dette. Hvad angår begravelsesbønnen (salat al-janazah) i moskeen eller på bønnepladsen (musalla), så er det tilladt og foreskrevet for både mænd og kvinder.

Dette er det sidste, der kunne samles. Må Allahs fred og velsignelser være med vores Profet Muhammad, hans familie og hans ledsagere.

¹ Udgivet af Muslim, hadith nr. (975).

De vigtige lektioner for den islamiske nation.....	2
I Allahs Navn, Den mest Nådige Den mest Barmhjertige ..	2
Forfatterens forord	2
Den første lektion: Surah Al-Fatiha og de korte Suraer	3
Den anden Lektion: Islams søjler	3
Den tredje lektion: Troens søjler	4
Den fjerde lektion: Typer af monoteisme og typer af shirk (polyteisme)	4
Lektion 5: Ihsan (At handle med perfektion og oprigtighed).....	10
Lektion 6: Betingelserne for bøn.....	11
Lektion 7: Bønnens søjler.....	11
Lektion otte: Bønnens pligter.....	11
Lektion 9: Forklaring af Tashahhud (vidnesbyrd)	12
lektion 10: Sunnah-handlinger under bønnen.....	13
lektion 11: Bønnens ugyldighedsgrunde	15
Lektion 12: Betingelserne for wudu	16
Lektion 13: Obligatoriske handlinger i wudu.....	16
lektion 14: Handlinger, der ophæver wudu	17
lektion 15: At udvise de foreskrevne dyder for enhver muslim	18
Lektion 16: At udvise islamiske manerer.....	18
Lektion 17: Advarsel mod shirk og typer af synder.....	19
Lektion 18: Forberedelse af den afdøde, bøn for ham og begravelse	19
For det andet: Når døden er bekræftet, lukkes hans øjne, og hans kæber bindes sammen, i overensstemmelse med hvad der er nævnt i profetisk praksis (sunnah).	20

For det tredje: Det er obligatorisk at vaske en afdød muslim, undtagen hvis han er en martyr, der er død i kamp. Han skal ikke vaskes eller bedes over, men begravnes i sit tøj; for Profeten (ﷺ) vaskede ikke de dræbte i slaget ved Uhud, og bad heller ikke over dem.	20
For det fjerde, hvordan man vasker den afdøde.	20
Femte punkt: ligklædning af den afdøde	21
Sjette punkt: de mest berettigede til at vaske, bede over og begrave den afdøde.	22
Syvendepunkt: beskrivelsen af bønnen over den afdøde	23
Ottendepunkt: beskrivelsen af begravelsen af den afdøde	25
Niende punkt: Det er foreskrevet, at den, der ikke har bedt over den afdøde, kan gøre det efter begravelsen.	26
Tiende: Det er ikke tilladt for den afdødes pårørende at lave mad til folk (de besøgende);	26
Ellevte: Det er ikke tilladt for en kvinde at sørge over en afdød i mere end tre dage – undtagen over sin ægtefælle....	27
Tolvte punkt: Det er foreskrevet for mænd at besøge gravene fra tid til anden for at bede for de afdøde, bede Allah være dem barmhjertighed og mindes døden og hvad der følger efter.	28

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

978-603-8570-17-3